Р Е Ш Е Н И Е
№ 2023

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 13 състав,** в публично заседание на 26.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **14548** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 129, ал.7 от ДОПК.

Образувано е по жалба вх. № 53-02-661 от 15.11.2012 година,по описа на ДОУИ на НАП-С. подадена от ЕООД И. 2003,ЕИК: 31090000 със седалище и адрес [населено място], [улица],вх.А,ет.3,ап.17 чрез адв.Д. Й., срещу Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № 1244903/10.08.2012 г., издаден от Д. И. – старши инспектор по приходите в Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С. град, потвърден с Решение № 2601/05.11.2012 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (ОУИ) – [населено място] на НАП.

Жалбоподателят оспорва акта за прихващане или възстановяване, с който му е отказано прихващане/възстановяване на сумата от 14190 лева, представяващи присъдени на ЕООД И. 2003 разноски по адм. Дело № 1206/2010г на АССГ и адм. Дело № 6970/2011год на ВАС. Изразено е искане за отмяна на АПВ и произнасяне с указания за възстановяване на претендираната сума.Навежда доводи за тълкуване на разпоредбата на чл.129 ал.5 т.3 от ДОПК в противоречие със закона и практиката на ВАС

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, адвокат В. поддържа жалбата и искането за отмяна на АПВ в обжалваната част,както и за прихващане/възстановяване на сумата от 14190 лв,ведно със законната лихва от 11,08,2012год до пълното й възстановяване. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директора на Дирекция ОДОП – С.-НАП, редовно уведомен, чрез юрисконсулт П. моли съда да отхвърли жалбата по съображения,изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура,редовно призована не изпраща представител в производството.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:
Между страните е безспорно, че между приходната администрация /НАП/ и ЕООД И. 2003 е бил налице спор по отношение законосъобразността на ревизионен акт № [ЕГН]/12,06,2009год,предмет на разглеждане от АССГ по адм. Дело № 1206/2010год/стр.24-33/.Решението на АССГ от 06,12,2010год е влязло в сила на 21,05,2012год,когато ВАС VIII отд. по адм. Дело № 6970/2011год го е оставил в сила,и по същество с него частично е отменен оспорения ревизионен акт.С влязлото в сила решение на АССГ са присъдени и разноски-пред първата инстанция в размер на 7760 лв,а пред ВАС -6430 лева,или общо 14190лв.С искане за прихващане/възстановяване,направено под формата на молба с вх.№ 53-06-2039/11,07,2012год/стр.19-23/ ЕООД И. 2003 поискала от ТД на НАП-С. прихващане или възстановяване на следните суми: 369,61 лв-признат за възстановяване ДДС за месец ноември 2005год; 14 190 лв-присъдени разноски в производството за погасяване на изискуеми публични вземания в размер на 8391,29 лв и разноски в полза на НАП в размер на 1080 лв.С резолюция за извършване на проверка № 1244903/23,07,2012год Б. С. М. на длъжност инспектор по приходите в Дирекция Контрол на ТД на НАП –С.,определил Д. Х. И. за орган,който да извърши проверка по прихващане или възстановяване.Със становище от последната /стр.40/ същата е посочила,че са налице основания за възстановяване на сумата от 369,61 лв,ведно с лихви в размер на 128,87 лв,но не са налице основания за възстановяване на сумата от 14190 лв-разноски ,което следвало да се осъществи от отдел Бюджет и финанси при ТД на НАП.
В резултат от проверката е издаден АПВ № 1244903/10.08.2012 г., по описа на ТД на НАП – С. град,връчен на проверяваното лице на 15,08,2012. С жалба вх. № 53-06-2431/28.08.2012г. на ТД на НАП – С. АПВ е бил оспорен по административен ред пред директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП.
Във връзка с жалбата е постановено Решение № 2601/05.11.2012 г., с което АПВ е потвърден изцяло. Решението на директора на Дирекция ОУИ – С. е постановено в рамките на срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК и от компетентен орган. Решаващият административен орган е обосновал извод за законосъобразност на оспорения акт като е посочил,че разпоредбата на чл.128 от ДОПК разглеждала прихващането на публични вземания,като това са изрично посочените в чл.162 ал.2 т.1-9 от ДОПК вземания.Доколкото вземането на жалбоподателя за разноски имало характер на частно вземане ,то невъзможно било да се извърши прихващане по реда на чл.128 от ДОПК,тъй като тази норма предвиждала такова само за еднакви по вид задължения.Ето защо и вземането на жалбоподателя за разноски подлежало на събиране по реда на чл.519 от ГПК-т.е въз основа на изпълнителен лист в оригинал,представен в отдел Бюджет и финанси на ТД на НАП-С..
Решение № 2601/05.11.2012 г. на директора на Дирекция ОУИ – С. е връчено на упълномощено от ЕООД И. 2003 лице на 06.11.2011г. Жалбата срещу потвърдения с

решението АПВ № 1244903/10.08.2012 г. е подадена чрез административния орган на 15.11.2012 г., в рамките на законоустановения в чл. 156, ал.1 от ДОПК 14-дневен срок и от лице, което притежава процесуална легитимация, като адресат на акта, с който се засягат права. Предвид изложеното, жалбата е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният АПВ № 1244903/10.08.2012 г. е издаден от компетентен орган, видно от резолюция за извършване на проверка № 1244903/23.07.2012 г и служебно известната на съда заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП – С. град. Спазена е предвидената в закона писмена форма.

Спорът е правен и засяга въпроса в какво производство следва да бъдат поискани и възстановени присъдените съдебно-деловодни разноски при благоприятно за молителя решение по жалба срещу акт на приходната администрация - по реда на чл. 129 от ДОПК, както твърди жалбоподателя, или по реда на чл. 519, ал. 2 от ГПК, каквито мотиви са изложени в решението на Директора на Дирекция "ОУИ".

По този спорен въпрос, съдът приема, че отговорността за разноски е уредена в процесуалния закон облигационно правоотношение, по силата на което страната, срещу която е постановено съдебното решение е задължена да заплати на страната, за която решението е благоприятно, направените от последната разноски в производството, като санкция за неоснователно предизвикания правен спор. В общия случай, по силата на съдебното решение в полза на страната, за която то е благоприятно, възниква парично вземане срещу другата за посочената в решението сума.В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл.177 от АПК.

Чл. 519, ал. 2 от ГПК урежда реда за изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения, като предвижда паричните вземания срещу тях да се изплащат от предвидения за това кредит по бюджета им, след предявяване на изпълнителния лист на финансовия орган на съответното учреждение.

От своя страна чл.129 ал.5 т.3 от ДОПК предвижда задължение за органа по приходите в 30-дневен срок от предявяването пред него на влязъл в сила съдебен акт да възстанови или прихване по реда на ал. 2, т. 2 /тоест след проверка/ изцяло посочените в акта суми, заедно с дължимата по ал. 6 лихва, когато с акта в полза на задълженото лице е признато правото на получаване на присъдени суми, обезщетения и направените разноски.

В конкретния случай, правото на жалбоподателя да получи присъдените разноски възниква вследствие отмяна на ревизионен акт,издаден от орган по приходите на ТД на НАП - [населено място] с посоченото по-горе съдебно решение, което като необжалваемо е влязло в сила в деня на постановяването му. Задължено лице се явява администрацията на органа, издал отменения акт - ТД на НАП - [населено място], пред който се развива и производството за прихващане и възстановяване.

От редакцията на разпоредбата на чл.129 ал.5 т.3 от ДОПК, се установява непосредствено, че от сумите, подлежащи на възстановяване по този ред не са изключени вземанията за присъдени разноски. Обратно, на възстановяване/прихващане по този ред изрично подлежат изцяло посочените в предявения акт суми, заедно с лихвата, когато тези суми са от категорията на изброените в т. 1 - 3 на разпоредбата. В т. 3 на чл.129 ал.5 от ДОПК изрично в подлежащите на възстановяване по този ред суми са включени присъдените суми, обезщетения и направените разноски.

По този начин, чл.129 ал.5 т.1-3 от ДОПК се явява специална норма, уреждаща

процедурата по възстановяване на суми за неправилно или недължимо платени, внесени или събрани суми за публични задължения по смисъла на ДОПК, незаконосъобразно отказани за възстановяване суми, присъдени суми, обезщетения и направените разноски, установени с влязъл в сила административен или съдебен акт. Тази специална норма дерогира общото правило на чл. 519, ал. 2 от ГПК за изпълнение срещу държавни учреждения на вземания, които могат да бъдат различни по своя характер, поради което незаконосъобразно органът по приходите е отказал извършването на прихващане или възстановяване на тези присъдени разноски и съответната им лихва по чл. 129, ал. 6, предл. второ от ДОПК.

Неоснователен е доводът на решаващия орган, че след като вземането за разноски е частно-правно вземане извън посочените в чл. 128, ал. 1 от ДОПК, то и разноските подлежат на възстановяване по реда на ГПК, а не на прихващане или връщане по реда на ДОПК. Процедурата за прихващане или възстановяване на недължимо платени или събрани суми за публични вземания по чл. 128, ал. 1 от ДОПК е уредена в първите четири алинеи на чл. 129 от кодекса, докато алинея 5 урежда частния случай на предявяване на влязъл в сила съдебен или административен акт, в който са посочени суми по чл. 129, ал. 5, т. 1 - 3 и следва да намери приложение по отношение на изрично посочените направени разноски, посочени в акта.Това положение не само произтича от правната и житейска логика,но и от тълкуването на разпоредбите в ДОПК и ЗЗД по отоншение на института на прихващането-същото е нормален способ за погасяване на вземания до размера на по малкото от тях,когато вземанията са насрещни и изискуеми,а именно такъв е и процесния случай.

По тези съображения, съдът намира, че актът за прихващане и възстановяване следва да бъде отменен в обжалваната част, с която на жалбоподателя е отказано възстановяване по реда на ДОПК на съдебно-деловодни разноски в размер на 14190 лева и съответните лихви от датата на изтичане на срока за произнасяне по реда на чл.129 ал.5 от ДОПК.

Доколкото естеството на акта не позволява решаването на спора по същество ще следва съдът да изпрати преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед заявеното искане и на основание чл.161 от ДОПК, ,съдът намира,че ответния административен орган ще следва да заплати на жалбоподателя сумата от 896,65 лева-разноски в производството,съгласно приложения списък по чл.80 от ГПК.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването на ЕООД И. 2003,ЕИК: 31090000 със седалище и адрес [населено място], [улица],вх.А,ет.3,ап.17 чрез адв.Д. Й. Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № 1244903/10.08.2012 г., издаден от Д. И. – старши инспектор по приходите в Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С. град, потвърден с Решение № 2601/05.11.2012 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (ОУИ) – [населено място] на НАП..

ВРЪЩА преписката на ТД на НАП-С. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона,установени в настоящето решение.

ОСЪЖДА Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика – [населено

място], при ЦУ на НАП да заплати на ЕООД И. 2003,ЕИК: 31090000 със седалище и адрес [населено място], [улица],вх.А,ет.3,ап.17 чрез адв.Д. Й. сумата от 896,65 лв-разноски в производството.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: